

עת"מ 1106/09

בית משפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים
בפני כבוד השופת צור

59504
המוקד להגנת הפרט
כנס ביום
28-05-2009
46067

המוקד להגנת הפרט
ע"י ב"כ עו"ד עידו בלום ואח'
מרח' אבו עוביידה 4 ירושלים 97200
טל. 02-628355, פקס. 02-6276317

העותרת

-נגד-

1. שר הפנים
  2. הממונה על חופש המידע במשרד הפנים
- ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
ר"ח מח"ל 7, מעלות דפנה
ת.ד 49333 ירושלים
טל: 02-5419555, פקס: 02-5419582

בית משפט המחוזי
בירושלים (53)
28-05-2009
ג'רמניה / ג'רמניה
בש"פ
התורה

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים לבקשה להחזר אגרה ולפסיקת הוצאות

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מתכבדים המשיבים ליתן תגובתם כדלקמן. המשיב יטען, כי דין הבקשה לפסיקת הוצאות להידחות מכל וכל, הכל כפי שיפורט להלן:

תמצית עובדתית

1. ביום 24.9.08 נשלחה הבקשה מושא העתירה שבכותרת למשיב 2 שעניינה מידע באשר לבעלי התפקידים המוסמכים על ידי שר הפנים על פי חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג – 2003 וכן באשר לבעלי התפקידים המוסמכים על ידי שר הפנים בהתאם לצו הכניסה לישראל (פטור תושבי רצועת עזה) (הוראת שעה), התשס"ה – 2005. הבקשה צורפה כנספח ע/1 לעתירה.
2. ביום 5.10.08 הודיע המשיב 2 כי הבקשה מצויה בבדיקה. העתק מכתב המשיב מיום 5.10.08 צורף כנספח ע/2 לעתירה.
3. ביום 6.1.1.08 נשלחה תזכורת למשיב 2. העתק התזכורת צורף כנספח ע/3 לעתירה.
4. ביום 9.11.08 הודיע המשיב 2 כי הבקשה מוסיפה להיות בטיפול ולכשתתקבלנה התשובות יודיע בהקדם. העתק הודעת המשיב צורף כנספח ע/4 לעתירה.

5. ביום 1.12.08 נכתב על ידי המשיב 2 מכתב מענה לעותרים על פיו, הסמכת בעלי התפקידים מצויה בהליכי הסדרה. בשל שגגה שנפלה תחת ידו של המשיב 2 לא נשלח מכתב זה. העתק מכתבו של המשיב שלא נשלח מצורף **כנספח א'** לתגובה זו.
6. תחת זאת, ביום 5.12.08 שב המשיב 2 והודיע כי עניינה של הבקשה עודנו מצוי בטיפול וכי עם קבלת תשובה מן היחידה המטפלת יודיע לעותרים בהקדם האפשרי.
7. ביום 29.1.09 הוגשה העתירה שבכותרת.
8. ביום 5.2.09, וללא כל קשר להגשת העתירה דנא פורסמו שתי ההסמכות שנדרשו על ידי העותרת בבקשתה. יצוין, כי הסמכות אלו היו בתהליך הסדרה ממושך, שהתעכב, בין היתר בשל הצורך בקבלת הסכמת שר הבטחון, הסכמה הנדרשת מכת חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג 2003.
9. בסמוך לאחר קבלת הסכמת שר הבטחון אשר בעקבותיה נדרשו הבהרות מסויימות, הועברו ההסמכות ביום 22.1.09 לפרסום על ידי משרד המשפטים, דהיינו, עוד טרם הגשת העתירה. הסמכות אלו פורסמו ברשומות ביום 5.2.09, שזה היום בו נודע למשיב 2 לראשונה דבר הגשת העתירה, כך שלא ניתן לטעון כי קיים קשר בין הגשת העתירה לבין פרסום ההסמכות.
10. מיד בסמוך לאחר פרסום ההסמכות העביר המשיב את האינפורמציה לגבי הפרסום לפרקליטות, וביום 15.2.09 נשלחה לב"כ העותרת הודעה מטעם הפרקליטות באשר לפרסום ההסמכות דלעיל.
11. הבהרה נוספת שהתבקשה ע"י ב"כ העותר בהמשך לפרסום ההסמכות, נמסרה לו תוך יומיים. כך לאחר פרסום ההסמכות נמסרו המידע והתשובות ללא דיחוי.
12. בעקבות בואה של העותרת על סיפוקה הוגשה על ידי הפרקליטות ביום 23.3.09 הודעה ובקשה למחיקת העתירה.
13. בעקבות הודעה זו של המדינה נמחקה העתירה ללא שנתקיים כל דיון בעניינה. וללא שהיה צורך בהגשת כתבי בי-דין נוספים, אלא רק לאחר בקשת העותרת לפסיקת הוצאות. לולא בקשה זו לא היו בית המשפט והצדדים נדרשים עוד לעניין כלל.

עמדת המשיב

14. המשיב יטען, כי דין בקשתה של העותרת לפסיקת הוצאות להידחות מכל וכל. העותרת מנסה לזרות חול בעיני בית המשפט הנכבד בעודה יוצרת בבקשה לפסיקת הוצאות תמונה על פיה המשיב כלל לא נתן מענה והתעלם מבקשתה. כך למשל בסעיף 8 לבקשה לפסיקת הוצאות נכתב על ידי העותרת כי "במשך קרוב לארבעה חודשים לא ניתן כל מענה מצד המשיבים". מסר דומה משדרת העותרת בסעיף 10 לבקשה לפסיקת הוצאות בכותבה, כי "בהתעלמותם הממושכת של המשיבים מבקשת העותרת, פעלו המשיבים באופן

בלתי מידתי ובלתי סביר. לאור השלשלות העניינים כפי שפורטה לעיל וכפי שפורטה אף בכתב העתירה שהוגש על ידי העותרת נראה כי אין לטענה זו כל בסיס והיא חסרת שחר. המשיב שלח 3 מכתבים על פיהם הבקשה עודנה מצויה בטיפול. משמעותם של מכתבים אלו כי פנייתה של העותרת נענתה במספר תשובות ביניים ולא ניתן לומר כי אלו חזרו כלעומת שבאו.

15. המשיב יטען, כי לעותרים אצה הדרך ובמקום להמתין עוד מעט קט לקבלת תשובה לבקשתם לגופה, פנו הם בעתירה לבית משפט נכבד זה. יצוין, כי לאור תשובות המשיב נקל היה להסיק כי הבקשה מצויה בטיפול ובבדיקה וכי אין המשיב יושב בחיבוק ידיים בעניינה של העותרת.

16. יצוין כי לא ברור מדוע אצה לעותרים הדרך להגשת העתירה, משום שלא מדובר בעניין בחול וחורף גורלות, ההתנהלות במת"ק ארו לרבות מתן היתרים נעשתה תוך שיתוף פעולה בין אנשי משרד הפנים ומתאם הפעולות בשטחים אף קודם לפרסום ההסמכות.

17. זאת ועוד, כמצוין לעיל, פרסום דבר ההסמכות הצריך אישורים ותיאומים אל מול גופים נוספים של המדינה, ביניהם, משרד הבטחון ומשרד המשפטים. הצורך בקבלת עמדתם ובשתוף פעולה מצד גורמים אלו השפיע אף הוא על מועד פרסום ההסמכות. משמע לא היכולת וההשפעה היו בידי המשיבים.

לשם ההשוואה יפנו המשיבים לעת"מ 8058/08 גולאני איברהים נ' משרד הפנים (טרס פורסם) בו נידונה בקשה לפסיקת הוצאות כנגד המשיב באשר לפרק הזמן עד שאישר בקשת אחמ"ש בה נדרש הוא לקבלת עמדות גורמי הבטחון אשר לעיתים נדרש המשיב להמתין להם פרק זמן לא מבוטל:

"לאחר ששקלתי את הדברים לא מצאתי כל פגם בהתנהלותו של המשיב. כטענת המשיב, העיכוב במתן תשובתו נבע מנסיבות שאינן תלויות בו, כגון תיקים פלילים אשר עמדו כנגד המבקש והצורך לקבל את עמדת גורמי הביטחון. האינטרס של שלום הציבור ובטחון המדינה מחייבים בחינתן של בקשות כגון אלה ע"י המשטרה וגורמי הביטחון. בחינה זו עשויה לצרוך זמן לא מבוטל, שאותו אין לזקוף לחובת המשיב. בעניינינו, משעה שהומצאו עמדות המשטרה וגורמי הביטחון, פעל המשיב במהירות ראויה וקיבל את הבקשה. בנסיבות אלו לא ראיתי להטיל עליו הוצאות." (ההדגשות אינן במקור)

18. דברים אלו יפים אף לעניינינו. משהיה בידי המשיב אישור שר הבטחון הנדרש על פי החוק פנח הוא למשרד המשפטים האמון על הפרסום ברשומות, בסמוך מאוד לאחר פרסום ההסמכות נמסרה על כך הודעה לעותרים. ברי, כי במצב דברים זה אין כל מקום לחיי באת המשיב בהוצאות.

19. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אין מנוס מן המסקנה כי לא נפל כל פגם בהתנהלות המשיב בבחינת הבקשה.

לאור המקובץ לעיל, דין בקשת העותרת לחיוב המשיב בהוצאות ובאגרה להדחות. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את העותרת בהוצאות תגובה זו.

ציפי קוינט, עו"ד

עוזרת ראשית לפרקליטת מחוז ירושלים (אזרחי)

ב' סיון, תשס"ט, 25 מאי, 2009